

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

בפני: כב' השופטת ד"ר דרורה בלפל / ס. גשימה

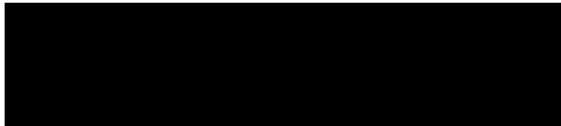
בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד ר' טורקל טאוב ואו עו"ד ד' פילפול סגל

נגד

1. משטרת ישראל

2. מדינת ישראל

ע"י

3.

4.

הנתבעים

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

פסק דין

א. מהות התובענה

זו תביעת נזיקין לפיצוי בסך 2,625,681 ש"ח שהגישו הוריו (ויורשיו) של המנוח [redacted] (להלן: "המנוח"), אשר נורה בידי שוטרים ביום 8.12.03 בעיר רמלה ונפטר מפצעיו [redacted]

ב. עובדות רלבנטיות

המנוח יליד [redacted] נורה במהלך פעילות משטרתית בעיר רמלה. מאחר שהשתלשלות העניינים העובדתית שהובילה לירי שבוצע כלפי המנוח ניצבת במוקד המחלוקת בין הצדדים, הרי שהיא תידון בפירוט להלן. לטענת התובעים, הירי שגרם למותו של המנוח היה תולדה של רשלנות מצד השוטרים וכמו כן נטען לקיומן של עוולות הפרת חובה חקוקה ותקיפה כלפי המנוח. התובעים עותרים לפיצוי בסך של 2,625,681 ש"ח בגין ראשי הנזק של אובדן כושר השתכרות המנוח ב"שנים האבודות", כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים, נזקים לרכוש והוצאות נוספות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 מכאן התביעה, שהוגשה לבית המשפט ביום 22.3.07.
2 למען נוחות הדין, ומאחר שלא ניתן להפריד בין אחריותה המשפטית של משטרת ישראל ובין
3 אחריותה המשפטית של המדינה, יכונן להלן הנתבעות 1 ו-2: "הנתבעת".
4
5 הנתבעת כופרת בכל טענות התובעים וגרסתה בתמצית היא, שהמנוח יצר סיכון ממשי לחיי
6 השוטרים ועל כן נורה כדין.

7
8 בהתאם להחלטת בית המשפט מיום [REDACTED], נמחקה התביעה נגד הנתבעים 3 ו-
9 4.

10
11 התיק הועבר להרכב זה ונקבע להוכחות ליום 26.9.11.

12 ג. הפלוגתאות בין הצדדים

13
14
15
16 מכתבי הטענות עולות הפלוגתאות הבאות בין הצדדים:

- 17
18 - מה היו נסיבות אירוע הירי שהוביל למותו של המנוח?
19 - האם חבה הנתבעת ברשלנות כלפי המנוח?
20 - האם חבה הנתבעת בעוולת הפרת חובה חקוקה?
21 - האם חבה הנתבעת בעוולת התקיפה?
22 - מה גובה הנזק?

23 ד. מה היו נסיבות אירוע הירי שהוביל למותו של המנוח?

24 גרסת התובעים

25
26
27
28 לגרסת התובעים, ביום 8.12.03 יצא המנוח מביתו בעיר לוד ונהג ברכב המשפחה מסוג מזדה בצבע
29 כסוף, יחד עם שני חבריו. כאשר הרכב עצר באור אדום ברמזור בצומת ברחוב בן צבי בעיר רמלה,
30 איגפו אותו שני רכבי משטרה מוסווים, ותוך שניות יצאו שוטרים מתוך הרכבים ושלושה מהם החלו
31 לירות מטווח קצר לעבר רכב המזדה. כתוצאה מהירי נפגע המנוח ונפטר מפצעיו מאוחר יותר.
32 התובעים גורסים שהשוטרים שיצאו מהרכבים לא חבשו כובעי זיהוי או אמצעי זיהוי אחרים
33 כלשהם שיעידו על היותם שוטרים, וכן לא קראו לעבר יושבי הרכב קריאות אזהרה עובר לתחילת
34 הירי, לא ביצעו ירי מקדים באוויר ולא נתנו להם הזדמנות לצאת מהרכב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 מוסיפים התובעים וטוענים, שהירי בוצע מבלי שנעשתה פעולה מאיימת ו/או מסכנת חיים כלשהי
2 כלפי חשודים מצד המנוח ו/או מצד נוסעי הרכב האחרים.

3

4

גרסת הנתבעים

5 לגרסת הנתבעת, תחילתו של האירוע נשוא התביעה היתה דיווח שהתקבל מתצפית משטרתית אל
6 עבר תחנת סמים בעיר רמלה, לפיו נורו יריות שמקורן כנראה ברכב מזדה. בעקבות הדיווח החל
7 להתנהל מעקב משטרת סמוי אחר רכב המזדה שבו נהג המנוח, הדומה לתיאור שנמסר על ידי
8 התצפיתן. לאחר שרכב המזדה נעצר ברמזור אדום כשלפניו עומדת מונית, הוא נחסם על ידי שני
9 רכבי המשטרה הסמויים שביצעו את המעקב. בשלב זה ירדו שוטרים במהירות משני כלי הרכב
10 כשהם חובשים על ראשם כובעי זיהוי כאנשי בטחון, והורו לנוסעי הרכב לצאת החוצה. אולם,
11 במקום להיענות להוראות השוטרים החל המנוח לנגח בפראות את המונית שלפניו ואת הרכב
12 המשטרתית שעמד אחרי רכבו, על מנת ליצור מרווח בין הרכבים שיאפשר לו לברוח מהמקום.
13 בנסיבות אלה ובמטרה להשתלט על נוסעי הרכב, בוצע ירי על ידי שלושה שוטרים שהיו בסכנת
14 דריסה מיידית, מתוך ניסיון להגן על חייהם. כתוצאה מהירי נפצע המנוח אנושות ובהמשך נפטר
15 מפצעיו.

16

17 אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהמנוח נורה בחזהו על ידי השוטר [REDACTED], וכן נורה בראשו על
18 ידי השוטר [REDACTED] (עמ' 25 שורות 31-32; סע' 76 לסיכומי הנתבעת; סע' 19 לסיכומי התובעים).

19

20 עם זאת, נוכח המחלוקת הנטושה בין הצדדים בנוגע לנסיבות העובדתיות שהובילו לאירוע הירי
21 במנוח, אפנה לבחון את מסכת הראיות שנפרשה בפני בית המשפט בסוגיה זו והמסקנות העולות
22 ממנה.

23

24

מסכת ראיות הצדדים

25

26

1. ראיות התובעים

27

28 חברו של המנוח שנסע עמו ברכב בזמן האירוע, העיד בתצהירו (ת/7) שבדרכו
29 לקניון בסיום יום עבודתו, שמע צפצוף של רכב וראה את חבריו - המנוח וחבר נוסף, שהציעו לו
30 "לעשות איתם סיבוב ברמלה". הוא הסכים, עלה לרכב והתיישב במושב האחורי מאחורי כסא
31 הנהג; לעדותו, לאחר נסיעה של כרבע שעה כשהרכב עצר ברמזור אדום, הוא ראה פתאום רכב אחד
32 שחסם את רכבם מצד שמאל ורכב נוסף שעצר מאחוריהם. מתוך הרכב ירדו אנשים, שלפו אקדחים
33 והחלו לירות לעברו ולעבר חבריו. לעדותו, האנשים הללו לא לבשו מדי שוטרים, לא צעקו את
34 המילה "משטרה", לא ירו באוויר ולא צעקו לעבר יושבי הרכב לצאת ממנו. הוא כן הבחין "בחטף"
35 שלאחד מהם היה כובע שכתוב עליו "בטחון". לעדותו: "הם פשוט קפצו מהרכב, נעמדו ליד הרכב
36 שלנו והתחילו לירות". כמו כן העיד בתצהירו שבשלב מסוים עלה מישהו על הרכב מאחור, נתן מכה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 חזקה לשמשה האחורית של הרכב, שהתנפצה, ואז נשמעה צעקה "תרדו מהאוטו". הוא עצמו קיבל
2 מכה בראש מהאקדח שהחזיק האישי שניפץ את שמשת הרכב, ואיבד את ההכרה.
3
4 בחקירתו בבית המשפט נשאל [REDACTED] מה הוא ראה לאחר שהרכב עצר באור אדום,
5 והשיב (עמ' 28 שורות 21-28):
6
7 "ת: הייתי בתוך הרכב ופתאום ראיתי אוטו שנכנס בנו מאחור. ככה זה התחיל. אז ירדו
8 כמה אנשים מהרכב. אני ראיתי 4, 5 אנשים שירדו מהרכב. לא זכור לי אם ירדו
9 אנשים מאחורה, אבל אני ראיתי 5 אנשים שעמדו ליד האוטו ופתאום שמענו יריות. זה
10 מה שראיתי.
11 ש: אתה לא יודע מאיזה רכב האנשים האלה ירדו?
12 ת: לא זכור לי מאיזה רכב הם ירדו.
13 ש: מה האנשים האלה עשו?
14 ת: הם באו, חסמו את הרכב ועמדו. אני זוכר שאחד עמד ממול והתחיל לירות. לא זכור לי
15 כמה הוא ירה, אבל היו כמה כדורים. הוא ירה לתוך הרכב שלנו. למה הוא ירה לתוך
16 הרכב אני לא יודע".
17
18 בהמשך העיד [REDACTED] שכאשר האנשים ירדו מהרכב הוא התכופף והיה עם הראש למטה
19 (שם, שורות 31-32; עמ' 29 שורה 1). לעדותו ידע שמדובר בשוטרים רק לאחר שהמנוח נורה (עמ' 29
20 שורות 2-3), והאישי שצעק "תרדו מהאוטו", קפץ על הפגוש האחורי של הרכב ונתן לו מכה עם
21 האקדח (עמ' 29 שורות 15-17).
22 בהמשך העיד שהמנוח לא נסע ברכב קדימה ואחורה, אלא: "כשנכנסו בנו מאחורה הרכב התדרדר
23 מהמכה. זה הכל" (עמ' 30 שורות 22-23).
24
25 יצוין שבחקירתו במשטרה בליל האירוע (בתאריך 9.12.03 בשעה 00:02) (נספח א' ל-7/ת), נשאל על
26 ידי חוקר המשטרה האם האנשים שירדו מהרכב אמרו משהו והשיב: "אמרו תרדו מהאוטו".
27 לשאלה איך ידע שהם מכוחות הבטחון, השיב: "לפי הכובע, רשום עליו ביטחון". כמו כן נשאל:
28 "האם אתה שמעת לפני שהירי התחיל צעקות 'עצור משטרה'", והשיב: "שמעתי רק אומרים
29 'תרדו מהאוטו'".
30 בחקירה נוספת במשטרה מיום 12.12.03 (נספח ב' ל-7/ת עמ' 5) נשאל אבו סולימאן עמאר:
31 "מחמוד ניסה לברוח עם הרכב והתנגש ברכב השוטרים מקדימה וגם ברכב שהיה מאחור", והשיב:
32 "הוא פגע גם ברכב האחורי".
33
34 החבר השני של המנוח שנסע עמו ברכב בזמן האירוע, העיד בתצהירו (9/ת) שהמנוח הגיע
35 לביתו והם נסעו יחד ברכב מלוד לרמלה כדי לקנות עוגה ליום ההולדת של אחיו של המנוח. לעדותו
36 הוא ישב ליד המנוח שנהג ברכב, ועלה לרכב עם שני כלי נשק אך המנוח לא ידע זאת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 בדרך עצרו בפנצ'ריה של דוד של [REDACTED] ברמלה, הוא ירד מהרכב וכאשר עלה בחזרה סגר את הדלת,
2 שלף אקדה 9-מ"מ וירה מספר כדורים באוויר מבעד לחלון גג נפתח ברכב. לאחר מכן הניח את
3 האקדה על רצפת הרכב והאקדה השני נשאר עליו. בהמשך הצטרף אליהם לנסיעה [REDACTED]
4 [REDACTED], לאחר שהם הבחינו בו ליד הקניון ברמלה. בשלב מסוים ביקש [REDACTED] מהמנוח לעצור את הרכב
5 וזרק לבור ביוב את תרמילי הכדורים. לגבי השתלשלות העניינים לאחר שהרכב עצר ברמזור האדום,
6 העיד [REDACTED] שחסס אותם רכב מצד שמאל וממנו ירדו ארבעה או חמישה אנשים שלא לבשו מדים
7 ולא חבשו כובעי שוטרים. במקביל התנגש ברכבם רכב אחר מאחורה דבר שגרם לרכבם לנוע קדימה,
8 ואחד האנשים שנעמד לפני הרכב שלהם כמעט נדרס ואז הוא ירה. כשהתחילו עוד יריות התכופף
9 חביב והניח את הנשק שהיה עליו, מתחת לכסא. לעדותו, רק לאחר שהמנוח נפגע הוא שמע בפעם
10 הראשונה שמישהו מהאנשים אמר שהם שוטרים.

11
12 בחקירתו בבית המשפט העיד חביב שהשוטר שנעמד מול הרכב שלהם מקדימה לא חבש כובע זיהוי
13 (עמ' 36 שורות 2-3). לעדותו המנוח לא נסע קדימה ואחורה (עמ' 36 שורות 11-12) והוא שמע את
14 המלים "משטרה" רק אחרי היריות (עמ' 35 שורות 30-31; עמ' 36 שורות 26-28).

15
16 יצוין שבחקירותיו במשטרה בליל האירוע בתאריך 8.12.03 (שעה 15:23) ולמחרת בתאריך 9.12.03,
17 העיד [REDACTED] שהוא לא ראה ולא ידע שהיה נשק ברכב, ושהוא לא ירה בנשק (עמ' 3 לנספח א' ל-ת/9;
18 עמ' 2-6 לנספח ב' ל-ת/9).

19
20 בחקירתו בבית המשפט העיד ששיקר במשטרה כי היה מבובלל ופחד (עמ' 34 שורות 1-4, 33).

21
22 מטעם התביעה העיד [REDACTED] שהיה עד ראיה לאירוע ומסר עדות במחלקה לחקירות שוטרים
23 בתאריך 22.1.04 (להלן: "מח"ש"). בעדותו במח"ש (ת/4) אמר [REDACTED], בין היתר:

24
25 "אני נשענתי על מעקה ברזלים, פתאום הגיע רכב מסוג מזדה אני חושב שזה היה
26 צבע אמור. הרכב עצר בנתיב הימני של רח' בן צבי לפניו היתה מוניית ברמזור, ואז הגיע
27 רכב מסחרי לבן הוא נתן למזדה מכה מאחורה התנגש בכוונה במזדה, ומהצד בא אוטו
28 מושכר קטן צבע חום או עכבר, מהרכב המושכר ירדו או ארבעה או חמישה אנשים [...]
29 הם היו על אזרחי בלי כובע משטרה ובלי כלום ואי אפשר היה לדעת כי הם שוטרים.
30 אחרי שהשניים ירו על הגלגלים בא עוד שוטר וירה דרך השמשה הקדמית מהצד
31 הקדמי של הרכב והוא ירה על הבחור שישב ליד הנהג".

32
33 בהמשך העיד שהוא לא הבין שמדובר במשטרה אלא חשב שזה בין עבריינים, ולכן רץ לכיוון הבית
34 שלו שנמצא בקרבת מקום. כשהפסיקו היריות הוא חזר מתוך סקרנות לראות מה קורה. לעדותו
35 השוטרים הוציאו את המנוח ואת חבריו מהאוטו, ולדבריו:
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 "אחד מהשוטרים שהוא אחראי עליהם קרא לכל השוטרים ואמר להם אני הרגתי אותו
2 ואז הם שמו את הכובעים על הראש..."
3
4 בהמשך נשאל האם רכב המזדה ניסה לדרוס שוטרים והשיב שהרכב עמד, לפניו היתה מונית והוא
5 בכלל לא זז (עמ' 3 ל-ת/4).
6
7 בחקירתו בבית המשפט העיד [REDACTED] שהוא מפחד להעיד ושמאז שנתן את העדות במשטרה הם
8 הרסו לו את החיים והוא מפחד מהמשטרה (עמ' 22 שורות 3-4; עמ' 23 שורות 5-6, 11-12)
9 מטעם התובעים הוגשה חוות דעת מומחה (ת/8) של פרופ' יהודה היס מהמכון הלאומי לרפואה
10 משפטית. חוות הדעת ניתנה ביום 8.1.04 + תוספת מיום 9.3.04.
11 הצדדים הסכימו על הגשת חוות הדעת של פרופ' היס ללא חקירתו (עמ' 31 שורות 24-26).
12 בחוות דעתו סקר פרופ' היס את ממצאי הנתירה שלאחר המוות שביצע במנוח, וציין:
13
14 "על סמך תוצאות הנתירה בגופתו של מר [REDACTED], הנני מחווה דעתי
15 כי מותו נגרם מנזק חמור למוח ממעבר קליע דרך הראש. כיוון מסלול הקליע – מאחורה
16 קדימה מימין שמאל ומלמטה למעלה. טווח הירי – לא ניתן להעריך (המשך של פצע
17 מעבר קליע מעל השכם מימין). בנוסף נמצא פצע כניסת קליע בבית החזה משמאל
18 שעבר דרך רקמות רכות ועצם השכם השמאלית (לא קטלני). כיוון מסלול תעלת הקליע
19 – מקדימה אחורה, אופקי. טווח ירי – לא ניתן להעריך".
20
21 מטעם התובעים הוגשה גם חוות דעת מומחה של מר [REDACTED], קצין במעבדה הניידת לזירת
22 עבירה של המחלקה לזיהוי פלילי במשטרה (ת/3). מר [REDACTED] הגיע לזירת האירוע נשוא התביעה
23 בתאריך 8.12.03 בשעה 22:10 ולבית המשפט הוגש דו"ח הביקור שלו בזירה (ת/2).
24
25 בסעי' 6 לדו"ח הביקור בזירה צוין:
26
27 "במכונת המזדה סימני פגיעה שנראים כפגיעות ירי, בשמשה קדמית, בגלגל קדמי
28 שמאלי (שנמצא ללא אוויר) ובמושבי הרכב..."
29
30 בסעיף 8 לחוות דעתו (ת/3) ציין אריה משה:
31
32 "בבדיקת שמשות מכונת ה"מזדה" ראיתי את הממצאים הבאים:
33
34 [...]
35 ב. חור שנראה כחור פגיעת קליע במרכז הצד השמאלי של השמשה הקדמית, במרחק
36 של כ-40 ס"מ מהקצה השמאלי ו-36 ס"מ מהקצה התחתון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

2. ראיות הנתבעת

פקד

1 פקד [REDACTED] שירת כראש צוות הבילוש של תחנת רמלה במועד הרלבנטי לאירוע הירי במנוח.
 2 כעולה מתצהירו (מ/3), בתאריך 8.12.03 פיקד [REDACTED] על מארב רגלי שבוצע על תחנת סמים
 3 הידועה למשטרה וממוקמת בשכונת הרכבת ברמלה. הוא עצמו שימש כ"צוות סגירה" בתוך רכב
 4 שכור מסוג "אופל קורסה", לצורך חסימת היציאה מאזור המארב. לעדותו בתצהירו, צוות סגירה
 5 נוסף, בפיקודו של מפקח בשם [REDACTED], נועד לתגבור והתמקם ברכב מסוג "טויוטה היילקס".
 6 לעדותו של [REDACTED], בשלב מסוים דיווח בלש בשם [REDACTED] ששכב במארב המוסווה, על יריות
 7 מרכב מזדה שחלף ליד התחנה. בעקבות הדיווח החליט פקד תשובה על ביצוע מעקב סמוי אחרי רכב
 8 המזדה, כשנקודת ההנחה היא שיש כלי נשק ברכב; הנחת העבודה של המשטרה היתה שהרכב עליו
 9 דיווח הבלש [REDACTED] הוא הרכב בו נהג המנוח.

לעדו בתצהירו:

17 "הנחיתי את הכח שבעת פריקת הרכב לצורך בדיקת המזדה יצאו כולם עם כובעי
 18 בילוש על הראש, ונשקים שלופים נוכח חשש לסכנת חיים והיתכנות למסוכנות של
 19 יושבי הרכב. במהלך הנסיעה אחרי המזדה לא ניתן היה לראות לתוך הרכב שכן הרכב
 20 היה בעל חלונות כהים והיתה שעת לילה, אך ידעתי שבתוך הרכב יושבים 3 אנשים.

[...]

22 מיד עם עצירתנו פרקו כל השוטרים מהרכבים כשעל ראשם כובעי בילוש, ובצעקות של
 23 "עצור משטרה", הזדהינו ככח משטרה, ולא היה שום ספק שברור ליושבי הרכב
 24 שמדובר במעצר משטרה".

26 בדו"ח הפעולה שנערך על ידו בתאריך 8.12.03 בשעה 20: 52 (מ/4), צוין לגבי שלב ה"תיקול" של רכב
 27 המזדה:

29 "יצאתי מהרכב כשאני חבוש כובע משטרה ואני צועק "עצור משטרה". הנהג אשר
 30 מיד הבחין בי שילב להילוך אחורי והכל (כך במקור-ד.פ.) בנסיעה אחורנית תוך שהוא
 31 מנגח את ניידת הטויוטה היילקס של [REDACTED] אני מיד שולף את נשקי ומכוון לעבר הרכב
 32 כאשר אני מבחין בנהג לאחר שניגח את הרכב מביט לעברי משתהה כאילו חושב כיצד
 33 לפעול ואיך להימלט ומיד מרים לעברי תוך שהוא מכוון בעזרת אקדח שחור לעברי ואני
 34 מיד צועק "אקדח" עצור משטרה ואני יורה כדור בודד אחד אל עבר הנהג אשר הבחנתי
 35 כי נפגע בכתפו. מיד צעקתי משטרה צאו מהרכב תוך שלציון שבזמן הירי שלי אני
 36 נמצא במרכז הרכב ממולו של הנהג כאשר הירי מתבצע דרך השימשה הקדמית של
 37 הרכב, לאחר מכן מחשש ומאחר וחשדתי כי הנהג ימשיך בניסיונותיו להימלט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 מהמקום אני עובר לצד שליד הנהג שם אני יורה עוד 2 כדורים אל עבר הגלגל הימני
 2 קדמי שבצידו של הנוסע. במקביל שאני מצמצם לצדו של הנוסע אני מבחין בחשוד
 3 שבצד שליד הנהג מחזיק בידו אקדח שחור נוסף אשר הוא מתלבט כיצד לפעול [...] אני
 4 צועק משטרה צא מהרכב ופותח את הדלת שלו כאשר הבחור המחזיק באקדח זורק את
 5 האקדח בסמוך לכיסא מתחתיו ואני שולף אותו אל מחוץ לרכב..."

6
7 בהמשך הדו"ח ציין פקד תשובה:

8
9 "לציין כי מיד לאחר קבלת הארוע מהתצפיתן [REDACTED] במהלך הנסיעה אחר
 10 החשודים תדרכתי את הבלשים שהיו עמי ברכב תוך מתן דגש לנשקים ששכל הנראה
 11 נמצאים ברכב ולכן יש לתת דגש לבטיחות האנשים [...] כמו כן ניתנה על ידי הוראה
 12 ברורה לצאת מהרכב מזוהים בכובעים משטרתיים תוך שאנו צועקים "משטרה"..."

13
14 בעדותו במח"ש (נ/5) העיד פקד תשובה, בין היתר:

15
16 "...מאחר שבזמן המעצר הבחנתי בנהג שולף לעברי את נשקו מאחר והרגשתי בסכנת
 17 חיים ממשית נאלצתי לפתוח באש לעבר הנהג על מנת להגן עלי ועל חברי שעמדו
 18 לצדי..."

19
20 בחקירתו בבית המשפט העיד [REDACTED] שהוא ירה ראשון ולפני היריה שלו, לא שמע יריות.
 21 לעדותו הוא ירה במנוח כדור בודד לאחר שזיהה שהמנוח מחזיק אקדח בשתי ידיו ומכוון אותו אליו
 22 (עמ' 54 שורות 21-22, 25-27). כמו כן לעדותו, בשלב זה רכב המזדה עמד, והוא ראה את המנוח
 23 מביט לאחור, נוגע ברוורס ומתכוון לנסוע אחורה (עמ' 55 שורות 1-6, 12, 18-19).

24
25 בהמשך העיד פקד תשובה (עמ' 56 שורות 23, 26, 30-32):

26
27 "ת: כולנו היינו עם כובעי זיהוי. דקה לפני התבצע ירי [...] לשאלת בית המשפט אני
 28 משיב, שהיינו עם כובעי בילוש ברכבים. את הכובעים חבשנו תוך כדי נסיעה [...] את
 29 הכובעים חבשנו 3 דקות לפני שאנחנו פרקנו מהרכב, בהנחיה שלי, כולם, כולל אותי,
 30 חובשים כובעים, מורקים ומזוהים עם כובעי משטרה. הרי אני יודע שאני הולך לבצע
 31 מעצר אליס ויש לי חשד יותר מסביר שיש כלי נשק ברכב, אז אני אקח ריזיקה שאזרח
 32 עובר אורח יפתח עלי באש?"

33
34 **פקד**

35
36 בתצהירו (נ/12) העיד פקד [REDACTED] שבמועדים הרלבנטיים לתביעה שירת כמפקד צוות ביחידת
 37 צבר, שהיא יחידה של מג"ב שמסונפת למשטרת ישראל. לעדותו, בתאריך 8.12.03 פיקד על צוות [REDACTED]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 אשר פעל יחד עם בילוש תחנת רמלה, בפעילות מתוכננת במעקב על תחנת סמים מוכרת למשטרה.
2 פקד [REDACTED] ישב ברכב הטויוטה היילקס ולאחר שהתקבל הדיווח על רכב שביצע ירי ונמלט לכיוון
3 רחוב הרצל, התקבלה החלטה להתקדם בנסיעה לאותו כיוון, עד שהבחינו ברכב העונה לתיאור
4 התצפיתן. לעדותו של פקד מולר בתצהירו:
5

6 "כשהגיע הרכב לצומת הרחובות בן צבי-ההסתדרות, ונעצר אחרי מונית טרנזיט
7 ברמזור אדום, אמרתי לאפי לחסום את הרכב מהצד, אני נעצרת בצמוד מאחורי רכב
8 המזדה, והוריתי לכולם בקשר, וגם צעקתי, לפרוק. אציון שלפני שהחלטתי על מועד
9 הפריקה, חבשתי כובע בילוש, ואמרתי לכולם לעשות אותו הדבר. לפי מה שזכור לי,
10 כולם היו עם כובעי בילוש על הראש.

11 מיד כשהבחין נהג המזדה בשוטרים שפרקו מרכב האופל, שעצר במקום מספר שניות
12 בודדות לפני, התחיל לנגח את הרכב שלי, תוך כדי שאני פורק מהרכב. לאחר מכן, נסע
13 הרכב לפניו במהירות וניגח את המונית שעמדה לפניו, ואז ראיתי את אפי, שעמד
14 מצידי הקדמי של הרכב, בעוד אני בצידי האחורי, עומד עם אקדח שלוף. זכור לי בבירור
15 שהבנתי מהצעקות של [REDACTED], אף כי אינני זוכר כיום מה בדיוק צעק, שיש נשק ברכב
16 ושיושבי הרכב חמושים. אז ראיתי את [REDACTED] יורה לעבר השמשה הקדמית של הרכב.
17 לאחר הירי הרכב נע שוב לאחור במהירות רבה. בשלב הזה שמעתי ירי, וראיתי את
18 המתנדב [REDACTED] מבצע ירי לעבר גלגל הרכב שבסמוך לו עמד.

19 [...]

20 עזרתי לאחד השוטרים להוציא את הנהג הפצוע מהרכב, וזכור לי היטב שכאשר הרמנו
21 אותו נשמט מגופו אקדח, שנפל בתוך הרכב".

22
23 בדו"ח הפעולה שנערך על ידו (ת/14) בתאריך 9.12.03 בשעה 01:20, ציין פקד מולר:

24
25 "כאשר נעתי לעבר הרכב, הרכב מאזדה נסע לאחור וניגח את הרכב שלי...טויוטה
26 משטרתי ומשם נסע קדימה וניגח את המונית שעמדה מלפנים ואז שוב נסעה אחורה
27 וניגחה את הטויוטה שלי ונסעה קדימה וניגחה את האופל קורסה השכור של [REDACTED].
28 בשלב זה זיהיתי את המתנדב [REDACTED] מבצע ירי לעבר הגלגל הקדמי השמאלי של הרכב
29 ולאחר מס' שניות את השוטר [REDACTED] מבצע ירי לעבר הרכב.
30 [...]

31 לציון כי כאשר הוצאתי את הפצוע ירי בתוך הרכב זיהיתי בתוך הרכב אקדח, ביקשתי
32 מהשוטר...אשר הגיע למקום לאבטח את האקדח והרכב ואז זיהיתי אקדח נוסף אשר
33 נמצא בצד של הנהג. ברכב היו שני אקדחים אחד בצד שליד הנהג על הרצפה ואחד בצד
34 של הנהג בצד הדופן בתוך הרכב...".

35
36 בעדותו במח"ש בתאריך 9.12.03 בשעה 10:00 (ת/13) נשאל פקד [REDACTED] האם ראה מישהו מיושבי
37 הרכב אוחז באקדח, והשיב: "לא יכולתי לראות כיוון שזכויות הרכב היו מנופצות וזה הפריע לי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 לראות" (שם בעמ' 4). בהמשך נשאל האם היריות נורו לאחר שהמנוח ניגח את הרכבים, והשיב
2 בחיוב.

3
4 בחקירתו בבית המשפט העיד פקד ■■■ שהוא היה המפקד שנתן את ההוראות לענין הפעילות
5 באירוע. לעדותו (עמ' 78 שורות 30-33; עמ' 79 שורות 4-6, 15-16):

6
7 "ת: ...יש מקרים חריגים שאין חובת הזדהות, אבל המקרה החריג זה אך ורק אם
8 הפעילות מסכנת חיים של מישהו. בגלל אופי הפעילות ובגלל שהיינו ברכב אחד סמוי
9 והשני בכלל שכור, ז"א שהשכור הוא פחות מוכר כרכב משטרה, אחד הדברים שמאוד
10 הקפדתי עליהם, ואני זוכר שאמרתי זאת לפני הירידה למעצר, לשים כובעי בילוש על
11 הראש.

12 [...]
13 לענין הנורה הכחולה, אני אומר שתמיד צריך להפעיל אותה. צריך להפעיל אותה
14 במהלך המעצר, אבל לא כתנאי, ז"א כששוטר יורד מרכב בפעילות סמויה הוא חייב
15 שהחשוד שהוא ניגש אליו יזהה אותו כמשטרה".

16
17 בהמשך העיד שהוא עצמו לא ירה כיוון שלא חש בסכנת חיים (עמ' 79 שורות 23-26).
18 כמו כן העיד שראה את ■■■ יורה, ורק לאחר שהוציאו את הפצוע ובוצעו המעצרים, התברר לו שיוגב
19 ירה (עמ' 80 שורות 18-21), אך הוא עצמו לא ראה אותו בזמן הירי (עמ' 81 שורה 27).

20
21 לעדותו (עמ' 80 שורות 28, 30): "המונית עמדה בוודאות בזמן הירי. בגלל שהמונית עמדה ברמזור
22 היא היוותה חסם [...] אני לא זוכר אם המונית היתה כשהסתיים הירי, אבל לדעתי לא".

23
24 בהמשך העיד (עמ' 82 שורות 24-32):

25
26 "ת: ... המידע שהיה ברשותי זה שיש רכב מסוג x שהגיע למקום y, ביצע ירי באזור
27 בית זנמלט. אני לא יודע אם מישהו היה בחלון ונהרג, אני לא יודע אם הירי הזה פגע
28 ברכב, אני לא יודע. אני יודע שיש רכב שממנו נורו יריות והרכב הזה אחרי שתי דקות
29 אני מזהה אותו, פחות משתי דקות, אני מזהה אותו בוודאות נוסע לכיוון רמלה ואני
30 נוסע אחרי. אני לא יודע אם הרכב הזה הרג אנשים. אני יודע שברכב הזה יש אמל"ח,
31 אקדה, לפחות אחד, ואני אחרי. ירי באוויר, חתונות, אני לא יודע. אין לי את הנתון הזה
32 והוא גם לא משמש לי כתנאי למבצע. ברגע שאני יודע שברכב הזה יש נשק, אני לא
33 יודע לאן הוא יופנה. אני צריך לבצע את המעצר וצריך לשמור על חיי ועל חיי השוטרים
34 שלי. אני לא יודע אם הרכב הזה ירה באוויר ועוד שניה יפנה את הקנה אלי. אף אחד לא
35 יודע".

36
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

רס"מ

רס"מ [redacted] היה השוטר שנהג ברכב הלבן מסוג "טויוטה היילקס" שחסם את רכבו של המנוח מאחור (עמ' 42 שורה 8). בדו"ח הפעולה שלו מליל האירוע (2/3) שנערך בתאריך 9.12.03 בשעה 2:03, ציין שהתקבל דיווח מהתצפית על זיהוי של רכב מזדה שמבצע ירי ליד תחנת הסמים ומתחיל בנסיעה, ואז:

"זיהינו את הרכב המזדה בצבע כסוף בנסיעה מהירה ואחריהם נוסעים הצוות השני של אפי עם הרכב השכור נוסע אחרינו ואנחנו היצטרפנו (כך במקור-D.פ.) אחריהם [...] הוחלט לבצע תקל על הרכב בצומת זו (בן צבי פינת ההסתדרות - D.פ.) ואני נעמדתי אחרי הרכב החשוד [...] סגר את הרכב מצד שמאל של הרכב החשוד ולפנים היה רכב לבן מסחרי שעמד ראשון ברמזור ואז הצוותים פרקו על הרכב ואז הרכב החשוד החל בנסיעה קדימה ודפק את הרכב המסחרי הלבן ואז הכניס רוורס ובפול גז ניכנס ברכב שלי ושוב החל בנסיעה קדימה ודפק את הרכב המסחרי שוב ואני נסעתי קדימה וסגרתי לו את הרווח שהוא פתח וראיתי את הצוות פרוס סביב הרכב ואת השוטר [redacted] יורה לעבר הקדימה של הרכב ועוד שוטר יורה לעבר הגלגל הקדמי שמאלי של הרכב ואת הצוות מנסה להוציא את החשודים מתוך הרכב ואז רציתי לצאת מהרכב הרמתי אמברקס ושמתי כחול על הגג וראיתי ליד הדלת שלי את השוטר [redacted] מכיוון אקדח לכיוון הרכב וצעקתי לו תוריד את האקדח ואני ירדתי מהרכב כשאני מזוהה בכובע זיהוי משטרתי על הראש וניסיתי לעזור לצוות להוציא את החשוד שהיה יושב מאחור ולא פותח את הרכב ואז ראיתי [redacted] מוציא את החשוד שיושב ליד הנהג וראיתי חשוד שיושב על כיסא הנהג והוא פצוע שרוע על הכסא ללא הכרה..."

דברים דומים העיד רס"מ [redacted] בעדותו במח"ש (1/3).

בחקירתו בבית המשפט העיד שהשוטרים ירדו מהרכבים עם כובעי זיהוי על הראש.

לעדונו (עמ' 43 שורות 12-13):

"ת: הכובע בצבע כחול כהה מאחור כתוב "משטרה" בעברית ובאנגלית ומלפנים יש סמל משטרה".

רס"מ [redacted] נשאל בחקירתו באיזה שלב הוא ירד מהרכב, והשיב (עמ' 43 שורות 18-21):

"ת: בשלב שראיתי את [redacted] מבצע ירי מקדימה של הרכב ועוד שוטר יורה לכיוון הגלגל. בשלב זה הבנתי שהרכב מושבת, לא יכול לנסוע. באתי לרדת מהרכב, זיהיתי עוד שוטר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 בשם [REDACTED] היה אקדח בצורה שלופה, אמרתי לו שיויז את הנשק כדי שאוכל לעבור
2 ובאתי לפתוח את הדלת האחורית שמאלית של רכב המאזדה והיא היתה נעולה".
3
4 בהמשך העיד שברגע שהמנוח קלט את השוטר [REDACTED] עם כובע על הראש, הוא נסע קדימה.
5
6 לעדותו (עמ' 45 שורות 5-7):

7
8 "ת: אני זוכר את אורות הרוורס ואת האוטו בא בעוצמה אלי כשאני עומד. אני חטפתי
9 מכה חזקה, החזקתי בהגה חזק, כשהוא נסע קדימה, התקדמתי, סגרתי את הפער והוא
10 נתן שוב מכה לרכב המסחרי שמקדימה".
11
12 בהמשך נשאל האם הופתע מהירי שבוצע ע"י השוטרים האחרים, והשיב (עמ' 46 שורה 6):
13
14 "ת: כשאתה יודע שביצעו ירי קודם, אתה לוקח בחשבון את הכל".

15
16 בתשובה לשאלה האם הרגיש סכנת חיים בשלב כשלהו, השיב רס"מ [REDACTED] (עמ' 46 שורות 32-33):
17
18 "ת: מלבד זה שהרכב נסע לאחור ונכנס בי בעוצמה, זו הסכנה היחידה שהרגשתי.
19 אפשר להגיד שזה סכנת חיים. מעבר לזה לגביי לא ראיתי שום סכנת חיים".

20
21 רס"מ [REDACTED] העיד שהתדרוך לפני היציאה לפעילות המשטרתית היה לגבי תחנת הסמים, והמעקב
22 אחרי המזדה לא היה במסגרת אותו תדרוך, אלא נוכח הדיווח שהתקבל על כך שמתבצע ירי ליד
23 המתחם (עמ' 48 שורות 29-32).

24
25
26
27 בתצהירו (נ/7) העיד [REDACTED] שבמועדים הרלבנטיים לתביעה שירת כלוחם בשירות סדיר ביחידת
28 צבר. הוא הצטרף לצוות הסגירה ברכב הטויוטה היילקס. לעדותו בתצהירו:

29
30 "מיד כשהבין נהג הרכב שמדובר במעצר משטרתני, הוא החל לנגח את הרכבים שלפניו
31 ומאחוריו ונסע בפראות קדימה ואחורה לסירוגין. לא היה כל ספק בדבר זיהוינו כאנשי
32 משטרה, שכן כשפרקנו עם הרכבים כבר היינו עם כובעי זיהוי על הראש, אותם חבשנו
33 עוד לפני הפריקה מהרכב. כמו כן התקרבנו אל הרכב בקריאות "עצור משטרה". גם
34 היינו עם נשקים בהיכון, שכן ידענו שמרכב זה בוצע קודם לכן ירי.
35 אני פרקתי מצד שמאל של הטויוטה, ועמדתי בסמוך לגלגל השמאלי קדמי של
36 הטויוטה. הכל התרחש בשניות, נהג המזדה נסע בפראות לאחור והעיף את הטויוטה
37 לאחור. לאחר מכן נסע קדימה וניגח את הרכב שלפניו. בשלב הזה, בו הוזזה הטויוטה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 לאחור, והמזדה נסעה קדימה, נוצר רווח בין המזדה לבין הטויוטה, ובשל מיקום
 2 הרכבים תוצאת תזוזתם יצא שאני עומד בין המזדה לבין ההיילקס שמאחוריה. אז אני
 3 ראיתי שאורות הרוורס של המזדה נדלקים שוב, ושנהג המזדה מתכוון לנסוע שוב
 4 לאחור [...] ונסיעה של המזדה לאחור תגרום למעיכתי בין 2 הרכבים.
 5 [...] לא יכולתי להתחמק מהפגיעה, שכן לצידי היה רכב האופל השכור, ולכן, על מנת
 6 להציל את חיי ולעצור את נהג המזדה, כיוונתי את האקדח שבידי אל עבר מושב הנהג
 7 ויריתי כדי לעצור אותו".

8
 9 בדו"ח הפעולה (8/נ) שנערך על ידו בתאריך 9.12.03 בשעה 01:40 ציין:

10
 11 "במהלך הפעילות הייתי ברכב הסגירה ביחד עם [REDACTED]. בסביבות השעה 20:00
 12 קיבלנו דיווח מ [REDACTED] אשר היה במארב כי הוא מזהה רכב מסוג מזדה בצבע לבן אשר
 13 ביצע ירי לאיזור המוסכים בסמיכות למתחם אשר עבדנו עליו. במסגרת הדיווח דווח
 14 שהרכב שביצע ירי נוסע לכיוון מרכז העיר רמלה. האירוע נתקבל בקשר כאשר היינו
 15 בצומת תעבורה ונסענו לכיוון תחנת סוגול בו צפינו שהרכב יגיע לאיזור. בהגיענו לצומת
 16 זיהיתי רכב מזדה בצבע כסף והתחלנו לסוע אחריו לכיוון העיר. בשלב זה האופל
 17 השכורה בה היה הצוות של [REDACTED] הצטרף (כך במקור-ד.פ.) אלינו ועקף אותנו וליווה את
 18 המזדה הכסופה כשאנחנו אחרי האופל [...] בצומת המזדה כסופה נעצרה ברמזור
 19 אדום כאשר לפניו מונית. בשלב הזה האופל נעמדה בנתיב השמאלי המקביל למזדה
 20 הכסופה ואנחנו עם הטויוטה היילקס הלבנה נעמדנו מאחורי המזדה הכסופה. בשלב
 21 הזה חבשתי כובע בילוש-זיהוי על ראשי ולאחר פקודה [REDACTED] פרקתי מהרכב
 22 ונעמדתי במקביל לגלגל הקדמי שמאלי של ההיילקס. לאחר שפרקתי ראיתי שהמזדה
 23 הכסופה מנגחת את המונית שמלפניה ולאחר מכן זיהיתי את אורות הרוורס הלבנים
 24 נדלקים והרכב נוסע לכיווני במהירות. יש לציין כי בשלב זה הייתי 2-3 מטרים
 25 מהמזדה הכסופה. המזדה ניגחה את ההיילקס ונסעה שוב קדימה וניגחה שוב את
 26 המונית בחוזקה. בשלב זה שמעתי יריות. לאחר מכן שוב זיהיתי את האורות הלבנים
 27 של המזדה נדלקים. שלפתי ודרכתי את האקדח וברגע שזיהיתי שהמזדה נוסעת
 28 לכיווני במהירות יריתי יריה אחת לכיוון הנהג מכיוון שחשתי שהפעם המזדה תפגע בי
 29 ותדרוס אותי. לאחר הירי לקחתי צעד אינסטינקטיבי לאחור והמזדה ניגחה את
 30 ההיילקס בפעם השניה...."

31
 32 בעדותו במח"ש (9/נ) בתאריך 9.12.03 בשעה 01:10 העיד קוגון:

33
 34 "ראיתי שאני קרוב מדי למזדה והוא עלול לפגוע בי. יריתי יריה אחת בשמשה
 35 האחורית לכיוון הנהג. ראיתי את השמשה מתנפצת ולקחתי צעד אחורה. יש לציין
 36 שהרגשתי כי אם לא אעשה מה שעשיתי המזדה פשוט תדרוס אותי כי הייתי צמוד
 37 להיילקס ולא היה לי להיכן לברוח...."

38
 39 בהמשך נשאל: "האם שמעת שמישהו צעק אקדח?" והשיב: "לא. שמעתי רק עצור משטרה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 בחקירתו בבית המשפט העיד יוגב קוגון (עמ' 68 שורות 3-4):
- 2
- 3 "ת:.... אני ירדתי מהטויוטה והייתי מאחורי האופל בזמן שהאופל לאורך רכב הטויוטה.
- 4 זה לא אירוע סטטי".
- 5
- 6 בהמשך העיד שהוא ירה בנהג כאשר הרכב התקדם לכיוונו (עמ' 69 שורה 22).
- 7
- 8 לעדותו (עמ' 70 שורות 26-27): "ת:.... אני ראיתי את הרכב לכיווני עם אורות רוורס. כל
- 9 האירוע מתנהל בשניות ואין זמן להעריך את מהירות הרכב".
- 10
- 11 בהמשך העיד שחש סכנת חיים כי הרכב נסע לקראתו ולא היה לו זמן לברוח הצידה (עמ' 70 שורות
- 12 31-28). כמו כן העיד שירה יריה אחת במטרה לנטרל את נסיעת הרכב לכיוונו והוא כיוון למושב
- 13 הנהג (עמ' 71 שורות 4, 10). אישר שבשום שלב לא ראה את הנהג מחזיק נשק. (שם, שורות 12-
- 14 11).
- 15
- 16
- 17
- 18 בדו"ח הפעולה (מ/13) שנערך על ידו בתאריך 9.12.03 בשעה 00:33 ציין [REDACTED] שהוא היה בתוך
- 19 הרכב של פקד [REDACTED] ובשלב התיקול של רכב המזדה:
- 20
- 21 "יצאתי עם כובע בילוש מדלת שמאל של הרכב ואבטחתי את הכח ולאחר מספר שניות
- 22 דרכתני את הנשק והמשכתי לאבטח. במהלך האירוע הבחנתי ברכב חוזר לאחור
- 23 ולקדימה מס' פעמים...".
- 24
- 25 בעדותו במח"ש (ת/19) בתאריך 8.12.03 בשעה 23:45 העיד [REDACTED] שהוא חניך בקורס בילוש,
- 26 ששובץ ברכב הסגירה של פקד אפי תשובה. לעדותו:
- 27
- 28 "יצאנו עם כובעי זיהוי ומה שאני זוכר אני יצאתי מהדלת האחורית מאחורי הנהג
- 29 ומשם אבטחתי. [...] מה שאני זוכר שכולם ניסו לשבור את החלונות וצעקו להם לעצור
- 30 משטרה. שברו את החלונות. היתה תנועה אחורה קדימה של הרכב...".
- 31
- 32 רס"ל [REDACTED]
- 33
- 34 בדו"ח הפעולה שנערך על ידו בתאריך 9.12.03 בשעה 00:45 (נספח 6 ב' לתיק המוצגים של
- 35 התובעים), ציין רס"ל [REDACTED] שהוא ישב ברכב הטויוטה היילקס. כמו כן ציין:
- 36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 "פרקתי מהרכב כאשר אני מזוהה כשוטר עם כובע בילוש משטרתי על הראש. רצתי
2 לכיוון הרכב. ניגשתי לדלת האחורית מצד ימין של הרכב וצעקתי "משטרה פתח את
3 הדלת". כמו כן החלון האחורי היה כהה, הבחנתי בנהג ובבחור שישב ליד הנהג. בשלב
4 שניסיתי לפתוח את הדלת האחורית וצעקתי "תפתח משטרה" הרכב החל לסוע אחורה
5 במהירות והתנגש ברכב המשטרתי ההיילקס...".
- 6
- 7 רס"ר [REDACTED]
- 8
- 9 רס"ר [REDACTED] העיד בתצהירו (14/נ) שהוא משרת כשוטר המתנדב במשטרת ישראל, וביום האירוע
10 שימש כנהג ברכב האופל קורסה השכור, שהשתתף במארב על תחנת הסמים.
11 לעדותו בתצהירו, בשלב ביצוע המעקב אחרי רכב המזדה:
- 12 "תוך כדי הנסיעה, [REDACTED], שהיה מפקד המבצע, נתן לנו תדריך ורענן הוראות
13 פתיחה באש, הבהיר מפורשות שלא מבצעים ירי אלא אך ורק במידת הצורך, והנחה
14 אותנו להוציא כובעי זיהוי ובשלב הפריקה לצאת עם כובעים על הראש. [REDACTED] הזכיר לנו
15 שעברנו תדריך לביצוע ירי ושימוש בכח בתדריך הראשי שקיבלנו מהמפקח [REDACTED]
16 לפני היציאה לפעילות. על פי התדריך, ירי מבוצע רק במקרים של סכנת חיים".
- 17
- 18 לגבי שלב ה"תיקול" של הרכב, העיד רס"ר רוזנטל:
- 19
- 20 "עצרתי את הרכב משמאל לרכב החשוד. בשלב זה [REDACTED] יצא מהרכב ואני יצאתי כמה
21 שניות אחריו. בפער של מספר השניות האלו, תוך כדי תנועה ליציאה מהרכב שלי,
22 שמעתי צעקה "אקדח" ויריה. בשלב זה הגעתי לקדמת הרכב החשוד, כאשר הרכב
23 החשוד חסום מצידו השמאלי על ידי רכב האופל קורסה, מאחור על ידי הטויוטה
24 ההיילקס ומקדימה על ידי מונית מסחרית מאחוריה עצר הרכב החשוד ברמזור אדום.
25 חשוב לציין שבשלב זה כבר הייתי עם כובע זיהוי, אותו חבשתי עם עצירת הרכב וצאתי
26 ממנו.
- 27 מיד כשהגעתי לקדמת הרכב החשוד ראיתי אותו מנגח קדימה ואחורה את הרכבים
28 שהקיפו אותו, ומנסה לעברו במרווח צר שנוצר בין המונית לבין האופל קורסה, אותו
29 מרווח שבו אני עמדתי, כשלמעשה נוצר מצב בו הרכב מנסה לנסוע לכיווני. בשל זה
30 ביצעתי ירי מכוון ממרחק קצר אל הגלגל השמאלי הקדמי של הרכב החשוד".
- 31
- 32 בדו"ח הפעולה שנערך על ידו בתאריך 9.12.03 בשעה 00:43 ציין רס"ר רוזנטל:
- 33
- 34 "במהלך הנסיעה [REDACTED] תדרך אותנו ואמר לנו לצאת עם כובעי זיהוי לצאת עם נשקים
35 שלופים אבל לבצע ירי אך ורק במצב של סכנת חיים [...] ברצוני לציין שלאחר ע [REDACTED]
36 אמר לנו לצאת עם כובעי זיהוי הוצאתי את הכובע מהכיס והנחתי אותו על הרגל שלי
37 [...] לפני שיצאתי מהרכב השכור שמתי את הכובע על הראש ראיתי את המזדה נוסעת
38 לפנים ולאחור ומנגחת את הרכב של צבר ואת המונית בניסיון לברוח מהמקום...".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 בעדותו במח"ש בתאריך 8.12.03 בשעה 23:15 נשאל רס"ר [REDACTED] האם ראה מישהו בתוך הרכב
2 אוחז באקדח, והשיב: "לא ראיתי רק שמעתי צעקה אקדח ושמעתי יריה".

3
4 בחקירתו בבית המשפט העיד רס"ר [REDACTED] שהוא ירה 13 כדורים לכיוון הגלגל הקדמי השמאלי של
5 רכב המזדה, בגלל שחשש לחייו לאחר שהרכב נסע לכיוונו (עמ' 99 שורות 26-31; עמ' 100 שורות 10-
6 5).

7
8 בהמשך העיד (עמ' 100 שורות 22-27):

9
10 "ת: אני מגיע לסיטואציה שבה יש רכב שמנסה לנגח אותי, זה שמסכן אותי, רכב
11 שמנגח את המונית, את הרכב שלי ומנסה לעבור במרווח שבו עמדתי ועלול לדרוס אותי,
12 לכן כל מה שאני מרוכז בו זה בעצם לבצע עצירה של הרכב שסיכן אותי ולכן בוצע ירי
13 מהיר מאוד ומכוון מאוד, תוך כדי התכופפות לגלגל הרכב, על מנת לא לסכן אף אחד
14 אבל לעצור את הרכב.
15 ש: למה לא ירית בנהג?
16 ת: כי מה שסיכן אותי בטווח המידי ומה שראיתי שמסכן אותי זה הרכב".

17
18 **רס"מ** [REDACTED]

19
20 רס"מ [REDACTED] העיד בתצהירו (נ/15) שהוא שוטר המשרת כבלש בתחנת רמלה, וביום האירוע התמקם
21 בתצפית על תחנת סמים, באזור בית העלמין ברמלה, בסמוך לכביש המוביל מבית שמש אל צומת
22 התעבורה. לעדותו בתצהירו:

23
24 "בשלב מסוים של הפעילות, הבחנתי ברכב שחלף במקום ועורר את חשדי. הרכב האט
25 את נסיעתו כשחלף ליד התחנה. אני עמדתי בסמוך לכביש. הרכב עבר בסמוך אלי
26 בנסיעה לכיוון רמלה, וכאשר היה 20-30 מטר ממני נשמעו יריות ממש קרוב אלי, שעל
27 פי הסיטואציה לא היה ספק שנורו מהרכב שחלף במקום [...] לא היה ספק שהירי
28 ששמעתי בוצע מרכב זה. מדובר בכביש יחסית ריק, ובעת הירי היה רכב המזדה היחיד
29 שעבר בכביש [...] מיד דיווחתי למפקד הפעולה [REDACTED] שנוסע לכיוונום רכב שבוצע
30 ממנו ירי. בגלל החשיכה טעיתי ודיווחתי עליו בטעות כלבן...".

31
32 בדו"ח הפעולה (ת/24/א') שנערך על ידו בתאריך 9.12.03 בשעה 24:46, ציין רס"מ פרג:

33
34 "בסביבות השעה 20:40 הבחנתי ברכב מסוג מזדה בצבע לבן (הסתבר שזו היתה בצבע
35 כסף) וכן זיהיתי ברכב שני בני מיעוטים (כך במקור-ד.פ.). כאשר זה חלף על פני
36 הבחנתי באורות הבלם נדלקות. כאשר זה התרחק ממני ב-20-30 מטר אני עיבדתי (כך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 במקור-ד.פ.) קשר עין אם (כך במקור-ד.פ.) הרכב. שמעתי לפתע כ-6-7 יריות של אקדח
2 [...] יש לציין כי באותו שלב לא היה שום רכב נוסף על הכביש...".
3
4 בעדותו במח"ש (ת/24/ב') בתאריך 9.12.03 בשעה 00:25 נשאל רס"מ [REDACTED] האם הוא בטוח שהרכב
5 שחלף על פניו הוא הרכב שראה בזירה, והשיב:

6
7 "לא, יש הרבה סוגי רכבים כאלה. כשהרכב חלף על פני לא התעמקתי יותר מדי. מה
8 שכן אני יודע, לאחר שיחה עם השוטרים כשאני דיווחתי להם על הרכב הם המתינו לו
9 באזור צומת סונול ולקחו אותו בעיקוב. מדובר בכביש שמוביל מהמקום שהייתי ללא
10 פניות לכיוון רמלה שהמרחק מהנקודה שלי לצומת זה בערך כ-300 מטר ותוך מס'
11 שניות שמעתי דיווח שהם עליו...".

12
13 בהמשך נשאל האם הוא יודע לאן היו היריות, והשיב:

14
15 "אני יודע איפה נמצאו התרמילים כי אחר כך הלכתי לחפש אותם, מצאנו 7 תרמילים
16 ממול הפנצ'ריה שברחוב...".

17
18 בחקירתו בית המשפט העיד רס"מ [REDACTED] על האזור בו חלף רכב המזדה (עמ' 104 שורות 31-32):

19
20 "ת: זה אזור שהוא די "מת" מבחינת תנועה. זה לא שיש שם כל 10 שניות רכב שעובר,
21 אלא רכב עובר שם פעם בדקה, שתיים, שלוש ולכן כל רכב שעובר אני מסתכל על
22 התנועה שלו...".

23
24
25
26 רפ"ק [REDACTED] המשרת כקצין במעבדה לזיהוי פלילי של המשטרה, ערך בדיקה לאיתור טביעות
27 אצבע סמויות, בין היתר, על האקדח שנמצא ברצפת מושב הנהג של רכב המזדה. מדו"ח בדיקה
28 שערך (11/מ) עולה שלא נמצאו טביעות אצבע סמויות על האקדח הנ"ל.
29 בחקירתו בבית המשפט העיד רפ"ק גלר (עמ' 76 שורות 12-15):

30
31 "ת: אזרח יוצא מההנחה שכתוצאה מכל נגיעה או כל אחיזה נוצרת טביעת אצבע. זה
32 מיתוס שמסתובב בבתי משפט ובחקירות שנים רבות והגיע הזמן לנפץ אותו. ההיפך
33 הוא הנכון, ברוב המקרים כתוצאה מאחיזה או נגיעה או מגע בין ביד, בין באצבע, או בין
34 במשטח, לא נראית טביעת אצבע".

35
36 בהמשך העיד (שם, שורות 24-25): "אני אמרתי שבערך בין 10 ל-15 אחוז מהאוכלוסיה לא
37 משאירים טביעת אצבע ולא משנה מה הם עושים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

וכן העיד (עמ' 77 שורות 1-2, 6-8):

"... על פי ניסיוני, כלי נשק קרי: אקדחים, הם פריטים מאוד בעייתיים מבחינת איתור טביעות אצבע [...] ידיה אחיזה של אקדח היא תמיד מחוספסת. גם האחיזה של הידית בזמן הירי היא אחיזה חזקה. אחיזה חזקה, קרי: לחץ חזק על המשטח לא טובה לטביעת אצבע."

3. מסקנות

לאור האמור לעיל, המסקנות המתבקשות באשר להשתלשלות העניינים העובדתית שהובילה לירי במנוח, הן כדלקמן:

- אין חולק, שמרכב המזדה בו נהג המנוח בוצע ירי באוויר ע"י חברו [REDACTED] שנסע עמו ברכב וישב במושב שליד הנהג.
- הירי הני"ל נצפה ע"י שוטרים שהיו בתצפית על תחנת סמים שנמצאת באזור בו בוצע הירי, זאת במסגרת פעילות משטרתית יזומה ומתוכננת מראש.
- למרות הטעות בדיווח שהועבר ע"י השוטרים בתצפית לגבי צבע רכב המזדה, הוכח שאמנם נורו יריות מתוך רכבו של המנוח ע"י חברו שנסע עמו - [REDACTED]
- לא נסתרה עדותו של התצפיתן רס"מ [REDACTED] על כך שהיה לו קשר עין עם הרכב ממנו נשמעו היריות באשר היה זה קטע כביש ללא פניות, מעמדת התצפית ועד לצומת בו המתין אחד משני רכבי ה"סגירה" המשטרתיים; וכן היה זה הרכב היחיד שעבר באותו פרק זמן קצר ביותר מרגע הדיווח של רס"מ [REDACTED] ועד שהוא שמע על איתור הרכב ותחילת המעקב אחריו. ייתכן שהטעות בדיווח על צבע רכב לבן במקום צבע כסוף, נבעה מהעובדה שהיה מדובר בשעת ערב, כפי שהעיד רס"מ [REDACTED]
- אין חולק שבכל שלבי המעקב אחר רכב המזדה, וכן בשלב שבו הוחלט על "תיקול" הרכב, כמו גם במהלך יציאת השוטרים מתוך הרכבים המשטרתיים, לא נורתה יריה כלשהי ע"י מי מנוסעי רכב המזדה, כלפי חוץ.
- השוטרים שהעידו בבית המשפט דבקו בגרסה לפיה הם יצאו מרכביהם כשהם חובשים כובעי זיהוי משטרתיים.
- מנגד, [REDACTED] בתצהירו, העיד כי השוטרים לא חבשו כובעים. עדות זו סותרת את הדברים שאמר בחקירתו במשטרה.
- העד [REDACTED] העיד בחקירותיו במשטרה ובבית המשפט שראה רק את השוטר שעמד בקדמת רכב המזדה והלה לא חבש כובע זיהוי. בתצהירו העיד תביב שארבעה או חמישה אנשים ירדו מהרכב שחסם את המזדה מצד שמאל, והם לא חבשו כובעים. יש לציין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 שאמינותו של העד [REDACTED] מוטלת בספק נוכח העובדה ששיקר בחקירתו במשטרה לגבי
2 אחזקת כלי הנשק והירי שביצע מהרכב.
- 3 - עד הראייה [REDACTED] העיד שהאנשים שירדו מהרכב המושכר לא חבשו כובע משטרה.
4 הוא לא העיד לגבי השוטרים שירדו מתוך רכב הטויוטה היילקס.
- 5 - [REDACTED] העיד בחקירתו בבית המשפט שהסתכל על כל האירוע (עמ' 23 שורות 26-27)
6 ולעדו: "זה היה בשניות שאי אפשר היה להבין בכלל" (שם, שורה 25), אולם בעדותו
7 במח"ש אמר שהוא רץ לכיוון הבית שלו וחזר רק אחרי שהפסיקו היריות.
8 כפועל יוצא מהאמור לעיל, מתבקשת המסקנה לפיה הראיות שהובאו בפני בית המשפט
9 אינן מאפשרות לקבוע ממצא עובדתי חד משמעי בשאלה האם השוטרים ירדו מהרכבים
10 כשהם חובשים כובעי זיהוי; אבל לצורך ניתוח האירוע, אצא מנקודת ההנחה שלפחות
11 חלקם מילא את ההנחיות לחבוש כובע מעין זה, ולו לטובת בטחונם האישי.
- 12 - השוטרים שהעידו בבית המשפט גרסו שהמנוח ניגח בפראות עם רכבו את שני רכבי
13 המשטרה זאת המונית, בניסיון להימלט.
- 14 - מנגד, העד [REDACTED] העיד שרכב המזדה עמד ולא זז.
- 15 - העדים אבו סולימאן עמר ועוור חביב העידו שהרכב שהיה מאחורי רכב המזדה התנגש
16 ברכב המזדה וזה מה שגרם לו לנוע קדימה. לעומת זאת, בחקירתו במשטרה אישר [REDACTED]
17 שהמנוח פגע ברכב האחורי.
- 18
- 19 נוכח הגרסאות הסותרות, היה ניתן לצפות שהנתבעת תגיש לבית המשפט תמונות ו/או דו"ח כלשהו
20 המתעדים את מצב רכב הטויוטה היילקס בעקבות האירוע. הדבר לא נעשה, ומסתבר שרכב
21 הטויוטה היילקס "נעלם" באופן מסתורי מהזירה בליל האירוע ואיש מהשוטרים שהעידו לא ידע
22 להסביר מה עלה בגורלו של הרכב הנ"ל, שאינו מופיע באף אחת מהתמונות שצולמו בזירה והוגשו
23 לבית המשפט.
- 24 כמו כן, לא הובאו בפני בית המשפט ראיות המתעדות את מצב המונית שמאחוריה עמד רכב המזדה,
25 אשר לכאורה היה אמור ל"נגח" גם אותה.
- 26
- 27 משלא הוצגו ממצאים אובייקטיביים כלשהם שבכוחם להעיד על ניגוח שני הרכבים שעמדו לפני רכב
28 המזדה ומאחוריו, הרי שנתר הרכב המשטרתי השני, מסוג "אופל", שחסם את המזדה מצידה
29 השמאלי. בתמונות שצולמו בזירת האירוע והוגשו לבית המשפט (תמונות מס' 4, 5, 6) ניתן לראות
30 את דלת רכב ה"אופל" בצד הקרוב לרכב המזדה, פתוחה מעבר ליכולת במצב תקין. קצין המז"פ
31 שביקר בזירת האירוע העיד שהיתה תנועה יחסית בין שני כלי הרכב בזמן שדלת רכב
32 ה"אופל" היתה פתוחה, אולם לא ניתן לקבוע איזה רכב גרר את הרכב השני. עדותו לא נסתרה.
33 יתרה מכך, בחקירתו בבית המשפט העיד [REDACTED] שבחוות דעתו אין התייחסות לפגיעות בחלק
34 הקדמי של רכב המזדה ולעדו: "אני מבין שכנראה לא ראיתי פגיעות, כי אין לי ספק שבדקתי את
35 הרכב" (עמ' 15 שורות 6-7).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 המסקנה המתבקשת היא שלא הונחה תשתית ראייתית להוכחת גרסת הנתבעים בדבר "השתוללות"
2 ו-"תנועה פראית. קדימה ואחורה" של רכב המזדה, אם כי אני נכונה לצאת מנקודת ההנחה שרכב
3 המאזדה נע קדימה ואחורה, קצת עקב המגע וקצת אולי אכן תוך רצון להימלט.

4

5 אשר לירי במנוח:

6 אין חולק שהקליע שפגע בחזהו של המנוח נורה ע"י פקד [REDACTED] שלפי עדותו עמד בקדמת רכב
7 המזדה וירה לאחר שראה שהמנוח כיוון כלפיו אקדת.

8 כמו כן אין חולק שהקליע שפגע בראשו של המנוח נורה ע"י [REDACTED] שלפי עדותו עמד בסמוך לגלגל
9 השמאלי קדמי של הטויוטה וירה מכיוון שסבר שרכב המזדה עמד לדרוס אותו.

10 בחוות הדעת של פרופ' היס נקבע שמותו של המנוח נגרם כתוצאה מנזק חמור למוח ממעבר קליע

11 דרך הראש. מכאן, שמותו של המנוח נגרם כתוצאה מהירי שבוצע ע"י [REDACTED]

12

13

14 ה. האם חבה הנתבעת ברשלנות כלפי המנוח?

15

16 1. מסגרת נורמטיבית

17

18 כתנאי לקיומה של חבות בניזקין מכוח עוולת הרשלנות הקבועה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הניזקין,
19 יש להוכיח קיומם של מספר מרכיבים:

20 חובת זהירות של המזיק ביחס לניזוק, אשר נחלקת לשני היבטים – חובת זהירות "מושגית" וחובת

21 זהירות "קונקרטיית"; הפרת חובת הזהירות על ידי סטייה מסטנדרט התנהגות סביר; קיומו של נזק

22 וקשר סיבתי בין הפרת חובת הזהירות לבין קרות הנזק (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית

23 בית שמש, פ"ד לז (1) 112).

24 בשלב הראשון אם כן, יש לבחון האם מתקיימת בענייננו חובת זהירות מושגית מצד הנתבעת כלפי

25 המנוח; לשם כך כידוע, יש לבדוק קיומם של יחסי קירבה או "רעות" בין סוג המזיקים שאליו

26 משתייכת הנתבעת לבין סוג הניזוקים שאליו משתייך המנוח לעניין סוג הפעולות שאליו משתייכות

27 פעולות המזיק ולעניין סוגי הנזקים שפעולות אלו עלולות לגרום.

28 בדיקה זו נעשית עפ"י מבחן הצפיות, קרי, האם אדם סביר היה צריך לצפות את התרחשות הנזק.

29 הכלל הוא כי בהיעדר שיקולים של מדיניות משפטית המצדיקים את צמצום היקף האחריות, אזי

30 האפשרות לצפות את הנזק במישור הפיזי מחייבת לצפותו מבחינה נורמטיבית.

31 באשר לקיומה של חובת הזהירות הקונקרטיית, הרי שזו נקבעת אף היא עפ"י מבחן הצפיות, כאשר

32 השאלה היא, האם אדם סביר יכול היה לצפות, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, את התרחשות

33 הנזק הספציפי שהתרחש, ואם התשובה על כך היא בחיוב, - האם אדם סביר צריך היה, כעניין

34 שבמדיניות, לצפות את התרחשותו של אותו נזק.

35

36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

2. יישום הדין בענייננו

1
2
3 כעולה מסיכומי הנתבעת (סעי' 79), היא אינה מתכחשת לקיומה של חובת זהירות באמצעות
4 השוטרים מטעמה, כלפי המנוח.
5 נקודת המוצא אם כן היא, שקיימת חובת זהירות מושגית וקונקרטית של הנתבעת כלפי המנוח.

6
7 לגבי רכיב הפרת חובת הזהירות, השאלה הניצבת במוקד הדיון הינה האם השוטרים סטו בנסיבות
8 המקרה שלפנינו מסטנדרט ההתנהגות הראויה.

9
10 ב-ע"א 6521/98 בואטנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו ב-17.1.05), קבע בית המשפט העליון:

11
12 "סעיף 35 לפקודת הנזיקין מורה כי רמת הזהירות הנדרשת היא זו של האדם הסביר.
13 כפי שנקבע לא אחת, הסבירות בהקשר זה היא מושג נורמטיבי, הנקבעת על-ידי איתור
14 השיקולים הרלבנטיים ואיזון ביניהם על-פי משקלם (ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ'
15 גורדון, פ"ד לט(1) 113; דנ"א 1740/91 בנק ברקליס דיסקונט נ' פרוסט, פ"ד מז(5) 31,
16 85; ע"א 5604/94 חמד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 498, 506; (להלן – פרשת חמד)).
17 הסבירות בעולות הרשלנות היא מושג אובייקטיבי, הנקבעת על סמך אמות מידה
18 אובייקטיביות. על המזיק לנהוג כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין (ע"א
19 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"ד לז(1) 113, 126). על אמצעי
20 הזהירות לעמוד ביחס מתאים לסיכון שנוצר בנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה
21 (ע"א 417/81 מלון רמדה שלום נ' אמסלם, פ"ד לח(1) 72, 78; ע"א 610/94 בוכבינדר נ'
22 כונס הנכסים הרשמי, פ"ד נז(4) 289, 312). השאלה היא אלו אמצעי זהירות יש לנקוט
23 במסגרת הנסיבות הספציפיות (פרשת חמד, בעמוד 507).

24
25 וכך נפסק ב-ע"א 5604/94 חמד נ' מדינת ישראל, (פ"ד נח(2) 498):

26
27 "השאלה אינה כיצד היה אדם סביר שאינו חשוף לנסיבות המיוחדות של המקרה
28 מתנהג; השאלה הינה כיצד היה האדם הסביר הנתון במצבו של המזיק מתנהג. גם אם
29 בחינת סבירות ההתנהגות נעשית, מטבע הדברים, לאחר זמן, המטרה הינה לבחון את
30 סבירות ההתנהגות בעת התרחשותה, על-פי הידוע אותה עת. הבדיקה אינה בראייה
31 של חוכמה לאחר מעשה [...] הבדיקה היא בראייה של חוכמה בעת המעשה.
32 נסיבות חיצוניות חשובות שיש להביאן בחשבון במסגרת המבחן האובייקטיבי של
33 הסבירות, הן נסיבות החורגות מהתנאים הנורמליים. כאשר נסיבות כאלה קיימות,
34 דיני ההתרשלות אינם דורשים מהמזיק לנקוט אמצעי זהירות מעבר למתבקש בתנאים
35 החריגים. אכן, יש להתחשב בצורך של המזיק לקבל החלטה מהירה בלא שיוכל לבחון
36 לעומק את החלופות השונות העומדות לפניו ובלא שיוכל להתכונן לכך מראש. עצם
37 העובדה שנבחרה על-ידי חלופה מזיקה – חלופה שבבחינה רגועה לא הייתה נבחרת –
38 אין בה כדי להצביע על התרשלות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 [...] 2
 3 אכן, כאשר שוטרים או חיילים פועלים בתנאי לחץ וחירום שלא הם גרמו, המונעים
 4 מהם שקילה ובחינה רגילות של החלופות, והמחייבים החלטה מהירה שלא ניתן
 5 להתכונן אליה מראש, יש לבחון את סבירות פעולתם במסגרת תנאים מיוחדים אלה.
 6 אין לנתק את ההתנהגות מהתנאים שסבבו אותה. אין להעתיק את ההתנהגות ל"תנאי
 7 מעבדה" [...] כן יש להתחשב בטעויות בשיקול-דעת שאינן מגיעות כדי התרשלות.
 8 ודוק, מצב החירום אינו קובע אמת-מידה מיוחדת של סבירות. מצב החירום הוא אחת
 9 הנסיבות הקובעות את דרכי ההתנהגות הסבירה. גם במצבי חירום יש שאדם מתנהג
 10 באופן לא סביר, ועליו לשאת בתוצאות התרשלותו".

11 במקרה דנן, הוכח שהשוטרים פעלו בתנאי לחץ, בשל ההנחה שקיימת סבירות גבוהה לכך שיש כלי
 12 נשק ברכב, אשר נעשה בהם שימוש זמן לא רב לפני "תיקול" רכב המזדה. בנוסף, יש לקחת בחשבון
 13 את העובדה שחלונות המזדה היו כהים (סעי' 8 ג' לחו"ד [REDACTED] – 3/ת) ושהיה מדובר בשעת
 14 ערב. כמו כן, סביר להניח שהיה על השוטרים לפעול במהירות לפני שהאור ברמזור יתחלף לירוק
 15 והמונית שעמדה לפני רכב המזדה תתחיל בנסיעה שאז אין אף כלי רכב שיחסום את המזדה מלפנים
 16 ויפריע לו להימלט.

17
 18 מאחר שהתובעים עצמם סבורים שפקד [REDACTED] ירה במנוח באופן שהיה "רחוק מלהיות ירי
 19 קטלני, בדרך שתואמת את הוראות הפתיחה באש" (עמ' 55 שורות 24-25), יתמקד הדיון בשאלה
 20 האם השוטר [REDACTED] פעל בסבירות כאשר ירה את היריה הקטלנית שגרמה למותו של המנוח?
 21
 22 השוטר [REDACTED] העיד בתצהירו (סעי' 11 ל-7):

23
 24 "אני פרקתי מצד שמאל של הטויוטה, ועמדתי בסמוך לגלגל השמאלי הקדמי של
 25 הטויוטה. הכל התרחש בשניות, נהג המזדה נסע בפראות לאחור והעיף את הטויוטה
 26 לאחור. לאחר מכן נסע קדימה וניגח את הרכב שלפניו. בשלב הזה, בו הוזזה הטויוטה
 27 לאחור, והמזדה נסעה קדימה, נוצר רווח בין המזדה לבין הטויוטה, ובשל מיקום
 28 הרכבים תוצאת תזוזתם יצא שאני עומד בין המזדה לבין ההיילקס שמאחוריה".

29
 30 בנסיבות אלה, העיד [REDACTED] שחשש שנסיעה של המזדה לאחור תגרום למעיכתו בין שני הרכבים ולכן
 31 על מנת להציל את חייו כיוון את האקדת אל עבר מושב הנהג, וירה.
 32 בחקירתו בבית המשפט שרטט השוטר [REDACTED] תרשים של המיקום בו עמד בעת הירי, לפי גרסתו
 33 (ת/12).

34
 35 אלא שעדותו אינה עולה בקנה אחד (וזאת בלשון המעטה) עם העדות של נהג רכב הטויוטה היילקס,
 36 רס"מ [REDACTED], שהעיד בחקירתו בבית המשפט (עמ' 43 שורות 3-8):

37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 "בשלב שאני עומד, אני על ההגה, זיהיתי את רכב המאזדה נותן גז לכיוון הרכב
 2 המסחרי. נותן לו מכה, מכניס לרוורס, ראיתי את האורות של הרוורס נדלקים ושהוא
 3 נותן פול גז, אני הייתי בעמידה, הוא פגע בי ומיד לאחר מכן הוא נסע קדימה. לפניו עמד
 4 רכב מסחרי, כנראה מונית. אחרי שהוא נתן לי את המכה הוא שוב נסע קדימה, אני
 5 בשלב הזה הייתי עם הרגל על הגז, התקדמתי וסגרתי את הפער שהוא פתח. הוא נתן
 6 קדימה מכה, אחורה מכה, הוא פתח מרווח, אני התקדמתי קדימה ונעצרתי, כדי שלא
 7 תהיה לו אפשרות לברוח (ההדגשה שלי-ד.פ.)."

8
 9 כמו כן העיד רס"מ [REDACTED] (עמ' 46 שורות 14-15): "כשאני יצאתי מהניידת שלי זיהיתי את [REDACTED] בצד
 10 שמאל שלי, אני רציתי לחצות, לעבור לכיוון הרכב, זיהיתי אותו עם האקדח בצורה שלופה ואמרתי
 11 לו שיריד את הנשק".

12
 13 בהמשך העיד שהוא עצמו יצא מרכב הטויוטה כמה שניות אחרי הירי (שם, שורה 18).
 14
 15 לעדותו של רס"מ בנטל (עמ' 47 שורות 3-4, 6-8):

16
 17 "ת: ... הרכב החשוד עמד אחרי מונית מסחרית. אני נעמדתי מטר מאחורי הרכב
 18 החשוד.
 19 [...]
 20 ש: כשרכב המאזדה נסע קדימה ולטענתך פגע במונית שהיתה לפניו, גדל המרחק בינד
 21 לבינו לכמה, ל-3 מטר, ל-2 מטר?
 22 ת: גדל המרחק אולי במטר, 2 מטר".

23
 24 בהמשך נשאל רס"מ [REDACTED] והשיב (עמ' 50 שורות 8-13):

25
 26 "ש: אני מעריך שאם בחקירת מח"ש לא ציינת את העובדה ש [REDACTED] ירה, זה בגלל שלא
 27 ראית, לא שמעת ולא ידעת שהוא ירה, נכון?
 28 ת: מה שראיתי, ראיתי בטווח הראיה שלי את [REDACTED] ואת הבחור שנעל עם האקדח על
 29 הגלגל.
 30 ש: ברור לנו, אם כן, ש [REDACTED] לא היה בטווח הראיה שלך. הואיל והבהרת היטב שאתה
 31 הסתכלת על הרכב והואיל ולא ראית את [REDACTED] יורה, אני מניח שהוא לא היה בינד לבין
 32 הרכב, זה נכון?
 33 ת: אני לא יכול להשיב על כך. אני לא יודע איפה הוא היה".

34
 35 בחקירתו במח"ש העיד רס"מ [REDACTED] (עמ' 1-2 ל-1/1):

36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 "הרכב החשוד התחיל לנסוע קדימה דפק את הרכב הקדמי ושם רוורס נסע במהירות
2 אלי דפק לי את האוטו מקדימה ועוד פעם נסע קדימה על מנת שיהיה לו רווח לנסות
3 לברוח וברגע שהוא נסע קדימה אני צמצמתי עם הרכב לסגור את הפער שהוא פתח, את
4 הרווח ותוך כדי כל זה שאני משחק אחורה וקדימה כל החבר'ה שהיו אתי פרקו מהרכב
5 על מנת לנסות לעצור אותנו (ההדגשה שלי-ד.פ.) [...].
6

ובהמשך:

7
8
9 רצייתי לצאת מהרכב וראיתי ליד הדלת שלי (ההדגשה שלי-ד.פ.) את השוטר
10 עומד עם אקדח שלוף וצעקתי לו תוריד את האקדח בגלל שרצייתי לצאת מהרכב...".
11

12 המסקנה המתבקשת העולה מהדברים האמורים לעיל היא שאילו גרסתו של השוטר לפיה
13 מצא עצמו עומד בין רכב המזדה לבין רכב הטויוטה היילקס, היתה נכונה, כי אז לא ייתכן בשום
14 אופן שרס"מ [REDACTED] שישב במושב הנהג של הטויוטה וצמצם את המרחק בינו לבין רכב המזדה, לא
15 היה רואה אותו עומד בין שני הרכבים.
16 זאת ועוד, השוטר [REDACTED] העיד בפירוש שלא היתה לו אפשרות לקפוץ הצידה מכיוון שרכב האופל
17 חסם את רכב המזדה מצידו השמאלי (סעי' 13 ל-7/מ). אם זה היה מצב הדברים בפועל, וכל האירוע
18 נמשך שניות, אזי כיצד ייתכן שרס"מ [REDACTED] שיצא מרכב הטויוטה מיד לאחר שהירי חדל, ראה את
19 השוטר [REDACTED] ליד הדלת בצד שמאל של הרכב וביקש ממנו להוריד את האקדח?
20

21 מלבד רס"מ [REDACTED] אף לא אחד מהשוטרים האחרים העיד שראה את השוטר [REDACTED] עומד בין רכב
22 המזדה לבין רכב הטויוטה היילקס, גם לא השוטרים ש"פרקו" יחד עמו מרכב הטויוטה היילקס.
23

24 הדבר תמוה בעיניי, מקום בו גרסת השוטר [REDACTED] ממקמת אותו ב"מרכז העניינים", קרי בלב ליבו של
25 האירוע "המתגלגל".
26

27 מפקדו של השוטר [REDACTED] פקד [REDACTED] ש"פרק" אף הוא מרכב הטויוטה, העיד שהוא אינו יודע
28 איפה עמד השוטר [REDACTED], ולעדותו: "אני לא ראיתי אותו כי לא התבוננתי עליו. היו מספיק דברים
29 להתבונן עליהם בזירה" (עמ' 82 שורות 2-4).

30 נשאלת השאלה, האומנם אותם "דברים" עליהם התבונן מפקד האירוע פקד [REDACTED], בזירה, לא כללו
31 התרחשות דרמטית, לכל הדעות, שבה עומד שוטר בין רכב המזדה לבין רכב הטויוטה היילקס,
32 ונמצא בסכנת דריסה?
33

34 הנה כי כן, אף עדותו של פקד [REDACTED] אינה מתיישבת עם גרסתו של השוטר [REDACTED] בדבר מיקומו בזמן
35 הירי. לכך יש להוסיף את עדותו של פקד [REDACTED] לפיה על פי התרגולת, השוטר [REDACTED] לא היה אמור
36 לעמוד בין הטויוטה לבין המזדה (עמ' 82 שורות 13-14).
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

- 1 שוטר נוסף ש"פרק" מרכב הטויוטה, העיד שלא ראה את השוטר במהלך הנסיעה
2 של רכב המזדה קדימה ואחורה (עמ' 95 שורות 12-13, 20-22).
- 3
- 4 יודגש, שהשוטר העיד שלא שמע שמישהו צעק "אקדח" ולא ראה את הנהג מחזיק נשק, כך
5 שלפי גרסתו הסיבה היחידה לירי היתה הסכנה שהוא עצמו יידרס על ידי רכב המזדה שנסע לאחור.
6 יש לציין, שבחקירתו בבית המשפט העיד השוטר: "...שלפתי ויריתי כשראיתי את אורות
7 הרכב נדלקים" (עמ' 68 שורה 24), אולם בהמשך החקירה אישר שירה כאשר רכב המזדה כבר נע
8 לכיוונו ברוורס (עמ' 69 שורות 12-13, 22): "אני יריתי בנהג כשהרכב התקדם לכיווני".
- 9
- 10 בתצהירו (מ/7) העיד: "אז אני ראיתי שאורות הרוורס של המזדה נדלקים שוב, ושנהג המזדה
11 מתכוון (ההדגשה שלי-ד.פ.) לנסוע שוב לאחור [...] במצב שנוצר בשטח, לא היה ספק שאם הנהג
12 היה נוסע לאחור (ההדגשה שלי-ד.פ.) הוא היה דורס אותי [...] ולכן, על מנת להציל את חיי ולעצור
13 את נהג המזדה, כיוונתי את האקדח שבידי אל עבר מושב הנהג ויריתי כדי לעצור אותו".
- 14
- 15 לעומת זאת, בדו"ח הפעולה (מ/8) ציין: "...זיהיתי את האורות הלבנים של המזדה נדלקים שלפתי
16 ודרכתי את האקדח וברגע שזיהיתי שהמזדה נוסעת לכיווני במהירות (ההדגשה שלי-ד.פ.) יריתי
17 יריה אחת לכיוון הנהג...".
- 18
- 19 הנה כי כן, ניכרת סתירה אף בגרסאותיו של השוטר עצמו: פעם אחת הגרסה היא שהוא ירה
20 לעבר המנוח כשאורות הרוורס של המזדה נדלקו והמנוח רק התכוון לנסוע לאחור; ופעם שניה
21 הגרסה היא שהוא ירה לעבר המנוח תוך כדי נסיעה של רכב המזדה לכיוונו.
22 שאלה נוספת היא, איזו מהירות ניתן לפתח בטווח של מקסימום שני מטרים שבו היו הרכבים?
23
- 24 כפועל יוצא מכל האמור לעיל, איני מקבלת את גרסת הנתבעת לפיה השוטר עמד בין שני
25 הרכבים – המזדה והטויוטה, בעת שירה את היריה הקטלנית לעבר ראשו של המנוח.
26 מכאן, שבזמן שירה במנוח, לא הוכיח השוטר שהיה נתון בסכנה ממשית ומיידית לחייו.
27 משלא נשקפה סכנה מיידית וממשית לחייו, הירי שביצע השוטר לעבר המנוח היה אמצעי בלתי
28 סביר אשר חרג מנורמת הזהירות הנדרשת בנסיבות העניין.
29 אשר על כן אני קובעת שהנתבעת חבה ברשלנות כלפי התובעים בגין הריגתו של המנוח, מכוח
30 אחריותה השלוחית לפעולתו של השוטר.
- 31
- 32 לאור המסקנה בדבר קיומה של אחריות שלוחית של הנתבעת בגין רשלנות השוטר,
33 מתייתר הצורך לדון באחריותה בגין עוולות התקיפה והפרת חובה חקוקה.
34
35
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

ו. מה גובה הנזק?

התובעים עותרים לפיצוי בגין ראשי הנזק של אובדן יכולת השתכרות, כאב וסבל וקיצור תוחלת חיים ונזקים לרכוש, אדון בהם להלן כסדרם.

1. אובדן יכולת השתכרות ב"שנים האבודות"

בפסק הדין שניתן ב-ע"א 140/00 עזבון המנוח מיכאל אטינגר ואח' נ' החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בע"מ ואח', [פ"ד נח (4) 486, (2004)], הכיר בית המשפט העליון בעילת התביעה בגין נזקי ה"שנים האבודות", דהיינו, פיצוי בגין אובדן יכולת ההשתכרות של הניזוק, שנתקצרה תוחלת חייו, באותן שנים שנגרעו ממנו, עקב מעשה עוולה וזאת בין אם מדובר בניזוק חי שתוחלת חייו קוצרה, ובין אם מדובר בניזוק שנפטר, אז עוברת זכות התביעה בגין אובדן יכולת ההשתכרות ב"שנים האבודות", לעיזבונו.

ב-ע"א 4022/08 אגבבה נ' ד.י.ש-חברה בע"מ (פורסם בנוב-ב-21.10.10), קבע בית המשפט העליון:

"ככלל, הנחת המוצא היא כי בסיס השכר המיוחס לקטין לצורך חישוב אבדן השתכרותו ב"שנים האבודות", יהיה כגובה השכר הממוצע במשק (עניין אבו-חנא, בעמ' 61-64; ע"א 10990/05 פינץ נ' הראל חברה לביטוח בע"מ, פס' 15 (פורסם בנוב), 11.4.2006)). אכן זוהי הנחת המוצא, אך מובן כי בנסיבות המתאימות, מקום בו התשתית הראייתית מצדיקה זאת, ניתן לחרוג מהנחה זו – בין מעלה ובין מטה. אלא שסטייה זו תעשה, רק מקום בו לראיות ולאנליטיקציות לגבי הנפגע הקטין יש "משקל רב והן מלמדות בהסתברות גבוהה כי הקטין אמנם היה משתלב בעתיד במקצוע מסוים (או, לחלופין, כי היה מתקשה למצוא לו מקום בעבודה מכניסה)" (עניין אבו-חנא, עמ' 63)".

התובעים עותרים לפיצוי בסך של 1,997,000 ₪ בגין ראש נזק זה, בהתאם לחוות דעת אקטוארית מיום 21.5.06 שנערכה ע"י האקטואר גד שפירא (ת/1).

הנתבעת גורסת שיש לחשב את הפסד ההשתכרות של המנוח על בסיס שכר נמוך יותר, של מחצית מהשכר הממוצע במשק, כך שסכום הפיצוי המתקבל הינו 351,849 ₪.

הנתבעת ביססה את טענתה להפחתת בסיס השכר של המנוח על הסתבכויות עבר שלו בפלילים, כאשר בשנת 2002 נתפס כשהוא נוסע ברכב עם יחד עם אחר כשברכב נתפסה שקית ובה סם הרואין; כמו כן באותה שנה נתפס ע"י שוטרים במהלך קטטה בבית ספר, כשהוא מחזיק סכין. בנוסף, המנוח פרש מלימודיו בכיתה י' והמשיך בעבודה תוך השתתפות בקורסים מפעם לפעם במסגרת פעילות המרכז לקידום נוער בעייתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 במועד התאונה לגיל בגרות, ואשר מסלול עבודתם ודרך השתכרותם טרם התגבשו, כי
 2 יש לערוך את חישוב אבדן כושר ההשתכרות שלהם על בסיס ההנחה שאילולא התאונה
 3 היו משתכרים כשיעור השכר הממוצע במשק. נקודת מוצא זו לחישוב הפסד
 4 ההשתכרות של קטין, היוצרת האחדה של הפיצוי, עולה בקנה אחד עם עקרון השבת
 5 המצב לקדמותו, עם השאיפה להגשים את הזכות לשוויון ועם הצורך ליצור הרתעה
 6 אופטימלית. הנחה זו יאה לכל, לילד ולילדה, לאיש ולאשה, לשחור וללבן, לבני כל
 7 הדתות, יהיה מוצאם האתני אשר יהא. זוהי חזקה - אך היא ניתנת לסתירה, והשאלה
 8 שעוד נותר לברר נוגעת לטיבו של המסד הראייתי המאפשר סטייה מחזקה זו".

9 ב-ע"א 9980/06 עיזבון המנוח מיכאל אטינגר ז"ל נ' עיריית ירושלים, [פורסם בנבו ב-26.1.09], קבע
 10 השופט א' ריבלין כך:

11
 12 "הנה-כי-כן, חריגה מהנחת המוצא המבססת את הפיצוי בגין הפסדי
 13 ההשתכרות על דמות השכר הממוצע במשק מותרת רק באותם מקרים שבהם
 14 הוכחו במשפט נתונים עובדתיים חריגים המתייחסים לנפגע עצמו והמוציאים
 15 אותו מגדר הנחת העבודה המשמשת ברגיל לפיצוי ניזוקים קטינים".

ובהמשך:

16
 17 "נתון המצדיק סטייה מן החזקה האמורה צריך לפיכך שיהיה נתון מוכח, המלמד
 18 על בחירה אישית של הנפגע המחריגה אותו מגדר מגוון האפשרויות העומדות
 19 בפני כל ילד וילדה בישראל, מגוון המוצא ביטוי משוקלל ברמת השכר הממוצע
 20 במשק - זו המביאה כבר בחשבון את רמות ההשתכרות הגבוהות מן הממוצע, כמו
 21 גם את אלה הנמוכות הימנו. הבחירה, למותר לציין, אינה בהכרח פועל יוצא של
 22 שכר בלבד ואדם בעל כישורים מיוחדים עשוי לנתב אותם למסלול שאין בצידו
 23 הכנסה גבוהה אלא הגשמת שאיפות אחרות".

24
 25 בענייננו, הנתבעת לא הציגה נתונים עובדתיים מוכחים שיש בכוחם הראייתי להביא לסטייה מהנחת
 26 המוצא לפיה בסיס השכר לצורך חישוב אבדן השתכרותו של המנוח ב"שנים האבודות", יהיה כגובה
 27 השכר הממוצע במשק. יתרה מכך, התשתית הראייתית שהוצגה בפני ביהמ"ש מלמדת דווקא
 28 שהמנוח סיים בהצלחה קורס חשמל רכב בשנת 2003 (קרי במועד מאוחר להסתבכויותיו עם
 29 המשטרה ולנשירתו מבי"ס תיכון), ועדותה של אמו לגבי עבודתו הסדירה במוסך, לא נסתרה.
 30 אשר על כן אני דוחה את טענת הנתבעת להפחתת בסיס השכר של המנוח, ולפיכך ייערך חישוב
 31 אובדן יכולת השתכרותו על-פי השכר הממוצע במשק.

32
 33
 34
 35
 36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

חישוב הפיצוי:

ב-ע"א 10990/05 פינץ נ' הראל חברה לביטוח בע"מ, [פ"ד סא (1) 325 (11.4.06)] קבע בית המשפט העליון שיש לחשב את הפיצויים על פי 30% מבסיס השכר שהוא, כאמור, שיעור השכר הממוצע במשק (לאחר ניכוי הוצאות קיום בשיעור 70% מבסיס השכר).

על-פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, השכר הממוצע במשק נכון לחודש דצמבר 2003 עמד על סך 7,226 ₪.

לפיכך בסיס השכר הינו : (במעוגל) $2,168 \text{ ₪} = 7,226 \times 30\%$

הפסד השתכרות לעבר (מיום 8.12.03 ועד למועד מתן פסה"ד):

231,976 ₪ = $107 \text{ חודשים} \times 2,168 \text{ ₪}$, ולאחר צירוף ריבית מאמצע התקופה, מתקבל הסך של 251,986 ₪.

הפסד השתכרות לעתיד (ממועד מתן פסה"ד ועד לגיל 67):

סכום הפיצוי המתקבל הינו 612,313 ₪ = $2,168 \text{ ₪} \times 282.432$ (מקדם היוון).

לאור האמור לעיל, תשלם הנתבעת לתובעים את הסך של 864,299 ₪ בגין הפסדי השתכרותו של המנוח לעבר ולעתיד.

2. אובדן/קיצור תוחלת החיים, כאב וסבל

התובעים עותרים לפיצוי בראש נזק זה בסכום של 500,000 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 8.12:03 ועד למועד התשלום בפועל.

לטענת הנתבעת, בנסיבות המקרה יש לפסוק פיצוי נמוך באופן משמעותי מהפיצוי לו עותרים התובעים בראש נזק זה.

ב-ע"א 4022/08 אגבבה נ' ד.י.ש חברה בע"מ, (פורסם בנבו ב-21.10.10), נפסק:

"בתוך קבוצת הנזקים הבלתי-ממוניים (non-pecuniary losses) ניתן לציין שלושה ראשי נזק עיקריים: האחד, הוא ראש הנזק של "קיצור תוחלת החיים" (reduction of life expectancy) או "אבדן תוחלת חיים" (loss of life expectancy) [...]. ראש הנזק השני, הוא ראש הנזק של "כאב וסבל". המדובר בפיצוי בגין תחושות של חוסר-נוחות פיזית או מיחוסים, הנגרמים לניזוק כתוצאה מפגיעתו, וכן בגין כל פגיעה נפשית, כגון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 צער, עצב או עגמת-נפש, אשר נגרמה לו עקב הפגיעה [...]. ראש הנזק השלישי, המוכר
2 פחות במשפט הישראלי, הוא "אבדן הנאות החיים" (loss of enjoyment of life).
3 המדובר בפיצוי בגין פגיעה באיכות החיים של הניזוק או בשל ערך החיים עצמם
4 (quality of life or the value of life itself), בגין אבדן תחושות העונג, הסיפוק,
5 החדווה ונחת הרוח הקיימות ברגיל לאדם במהלך חייו".

6 במקרה דנן, המנוח נורה בראשו ובחזהו בשעות הערב של יום 8.12.03 והובהל ליחידה לטיפול נמרץ
7 ילדים בבית"ח "אסף הרופא" כשהוא מחוסר הכרה (ת/8).
8 מותו נקבע בתאריך 9.12.03 בשעה 17:20.
9 המנוח היה [REDACTED] במותו.

10 ב-ע"א 773/81 עזבון פרייליך נ' מדינת ישראל, [פ"ד לו (4) 816] (21.10.82), פסק ביהמ"ש העליון
11 שהפיצוי בגין הנזק הלא ממוני שנגרם לניזוק בתקופת אובדן הכרה יבוא בגדר ראש הנזק של
12 "קיצור תוחלת החיים", כדלקמן:

13 "אבדן ההכרה נזק בר-פיצוי הוא, שכן אבדן ההכרה שקול כנגד צמצום תוחלת החיים,
14 דבר אחרון זה הוא נזק בר-פיצוי. הפיצוי אינו על הכאב והסבל שבמודעות לנזק אלא
15 על אבדן החיים כולם, פרט לרוח החיים, בתקופת אבדן ההכרה".

16 בהתחשב בגילו של המנוח ובמספר השנים בהן קוצרה תוחלת חייו, נראה שהפיצוי לו עותרים
17 התובעים בסך של 500,000 ₪ בגין ראשי הנזק של קיצור תוחלת חיים וכאב וסבל (יחדיו), הינו פיצוי
18 סביר והולם, במושגי היום. אשר על כן אני קובעת שהנתבעת תשלם לתובעים פיצוי בסך 500,000 ₪.
19 הסכום נכון ליום פסה"ד וישא ריבית והצמדה כדין עד לתשלום בפועל.
20

21 3. נזקים לרכוש

22
23 התובעים עותרים לפיצוי בסכום של 22,200.75 ₪ בגין הנזק שנגרם לרכב המזודה, בהתאם לחוות
24 דעת השמאי ב' בידס מטעמם (נספח ס' ל-ת/10).
25 הנתבעת טוענת שלא הוכחה בעלות התובעים ברכב נשוא האירוע, ולפי רישיון הרכב שצורף לתצהירי
26 התובעים, נמצא הרכב בבעלות [REDACTED]. לפיכך לעמדת הנתבעת, אין מקום לפיצוי בגין
27 הנזקים הנ"ל.
28

29 כעולה מהעתק רישיון הרכב, הוא נמצא בבעלות [REDACTED]
30 אמו של המנוח העידה בתצהירה שהרכב שייך לבתה.
31 בחקירתה בבית המשפט העידה שהמנוח לקח את הרכב של אחותו כדי לקנות עוגה ליום ההולדת
32 של אחיו (עמ' 40 שורות 8-11).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1493-07

1 התובעים לא הוכיחו שהם נשאו בתשלום עבור הנזקים לרכב המזדה, ומסיכום חוות דעת השמאי
 2 מטעמם עולה שטרם בוצע תיקון כלשהו ברכב, כפי שצוין בחווה"ד (עמ' 6 לנספח ס' ל-10):
 3 "לבקשת מזמינת הערכתנו – חוות הדעת סוכמה טרם תיקון וללא חשבונית תיקון".
 4 מאחר והבת לא תבעה נזקים, כי אז בנסיבות אלה אני דוחה את טענת התובעים לפיצוי כספי בגין
 5 הנזקים שנגרמו לרכב המזדה.

ז. סוף דבר

6
 7
 8
 9 לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת.
 10 הנתבעות 1 ו-2 ישלמו לתובעים את סכומי הפיצוי שנקבעו בפרק ו' לפסק הדין לעיל.
 11 כמו כן ישאו הנתבעות 1 ו-2 בשכ"ט עו"ד התובעים בסך של 100,000 ₪ + מע"מ.
 12 כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.
 13 התובעים זכאים גם להחזר הוצאותיהם אותן ישום הרשם.

ניתן היום 18.11.2012, בהיעדר.

המזכירות תמציא עותק פסק דין זה לב"כ הצדדים בהמצאה כדין.

לפרסום מתאריך 20.11.2012.

18
19
20
21

ד"ר זרורה פלפל, שופטת
ס/נשיאה

22
23

בית המשפט המחוזי בתל אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומסמל את המקור

תאריך 41